

105 РОКІВ ВІДСВЯТКУВАВ УЖГОРОДЕЦЬ МИКОЛА ДЕРЕВЛЯНИК!

Минулої суботи з такою чудовою датою його привітав міський голова Богдан Андрійів, передав вітання від працівників міськради, депутатського корпусу, всіх ужгородців, побажав міцного здоров'я.

був головним касиром центрального відділення міської пошти.

Рано втратив дружину. Попри поважний вік досі проживає сам і всьому дає раду самостійно, хоч щодня його навідують рідні: має доньку, внука з невісткою та правнука. Навесні важко перехворів ковідом, однак життєлюбство йому щодня додає сил.

Пан Микола стежить за новинами,

співпереживає реаліям нашої держави. Зізнається, нападом росії на Україну дуже засмучений.

Любить гостей, співати, а особливо – природу. Дочка Любомира припускає, що батько загартував себе саме природою: молодшим часто ходив у гори з наметом, у ліс, обіймав дерева, велосипедом об'їздив усе Закарпаття.

Свій 105-й день народження Микола Деревляник зустрів у сімейному колі. Вітали з поважною датою пана Миколу всією парафією й під час недільної служби в римо-католицькому костелі св. Юрія, богослужіння в якому відвідував донедавна регулярно, й час від часу тепер. Із Ватикану йому передали у подарунок вервицю.

Від Ужгородської міськради Микола Деревляник отримає матеріальну допомогу у розмірі 10 000 грн.

Микола Яношович народився 22 жовтня 1917 року в м. Кобо (Угорщина), у віці 8 місяців втратив матір. Жив за часів п'яти держав, учасник війни – під час Другої світової був телеграфістом і радистом, досі має відмінну пам'ять, з точністю згадує ті часи, навіть відтворює азбуку Морзе.

До Ужгорода Микола Деревляник переїхав 1952 року. Понад 46 років працював на пошті,

УЖГОРОДСЬКІ ДЕПУТАТИ ВИДІЛИЛИ КОШТИ НА ПРИДБАННЯ ЗИМОВОГО ОДЯГУ НАШИМ ВІЙСЬКОВИМ

Початок на стор. 1.

Для придбання гематологічного аналізатора з двома апаратами вимірювання ШОЕ депутати Ужгородської міської ради внесли зміни до Програми «Розвиток паліативної та хоспісної допомоги у м. Ужгород на 2019-2023 роки» та підтримали перерозподіл коштів у межах Програми, щоб виділити на медичне обладнання на суму 458,5 тис. грн.

Крім того, на позачерговій сесії Ужгородської міської ради ухвалили Програму підтримки Аварійно-рятувального загону спеціального призначення Головного

управління ДСНС України у Закарпатській області на 2022 рік. Основною метою Програми є:

- проведення робіт та вжиття заходів щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, мінімізація їх наслідків та захист населення і територій від них;
- невідкладне реагування на надзвичайні ситуації, гасіння пожеж, проведення пошукових, аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт на об'єктах і територіях;
- захист навколишнього природного середовища та локалізація зон впливу шкідливих і небезпечних

факторів, що виникають під час аварій та катастроф;

– вирішення проблемних питань матеріально-технічного забезпечення Аварійно-рятувального загону спеціального призначення ГУ ДСНС України у Закарпатській області.

На виконання Програми передбачено фінансування у розмірі 1 млн 490 тис. грн. на закупівлю квадроцикла та взуття. 8,5 мільйона гривень із бюджету Ужгородської міської територіальної громади як іншу субвенцію передають обласному бюджету Закарпатської області – на реконструкцію Закарпат-

ського військового комісаріату (Закарпатського ОТЦК та СП) з надбудовою цілісного майнового комплексу. На 22 млн 360 тис. грн збільшили Програму соціального захисту та підтримки внутрішньо переміщених осіб на 2022 рік на цьоготижневій позачерговій сесії Ужгородської міської ради.

Депутати підтримали проєкт рішення і проголосували за виділення коштів для облаштування місць для приміщення переселенців: для капремонту на вулиці Антоніна Дворжака, 49 та частини приміщення будівлі поліклініки на вулиці Сергія Мартина, 2.

Крім того, затвердили розпорядження міської голови про початок опалювального сезону в Ужгороді, розглянули та підтримали проєкти рішень щодо договорів найму житлових приміщень, прийняття на квартирний облік військовослужбовців, про приватизацію державного житлового фонду, про видачу службових ордерів, погодили КП «Водоканал м.Ужгорода» подання заяви і розрахункових документів до НКРЕКП на схвалення змін до Інвестиційної програми у сфері централізованого водопостачання та водовідведення на 2022 рік.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!..

Багато ужгородців – рідні, друзі, колеги, військові, знайомі – прийшли 23 жовтня віддати шану загиблomu Герою Данилові Богуславському.

Із перших днів повномасштабного вторгнення росії в Україну Данило добровільно вступив до лав Збройних Сил, не шукаючи причин чи мотивів вчинити інакше – свідомо ухвалив складне рішення, розуміючи всі можливі наслідки. Служив у 128-й гірсько-штурмовій Закарпатській бригаді стрільцем-помічником гранатометника стрілецького взводу.

Данило Ярославович Богуславський народився 7 квітня 1990 року у Харкові. Коли йому був 1 рік, родина переїхала до Ужгорода. І з тих пір він більше ніколи надовго не покидав місто – за винятком навчання у Львові.

Був випускником ужгородської школи №3, закінчив два факультети Львівської комерційної академії – міжнародних економічних відносин та управління інноваційною діяльністю.

Із 2019 року і дотепер працював у міжнародній IT-компанії Just Answer, курував адміністративно-операційний напрям діяльності компанії у регіоні.

Був гравцем та функціонером ГО «Спортивний клуб «Лісоруби», брав активну участь у діяльності Федерації американського футболу Закарпатської області. Триразовий чемпіон України з американського футболу, кандидат у майстри спорту.

Одночасно із основним місцем роботи створив і керував СТО із промовистою назвою «САМЗЛА-МАВ». Автомобілі та автоспорт завжди були його хобі і займали велику частину його вільного часу.

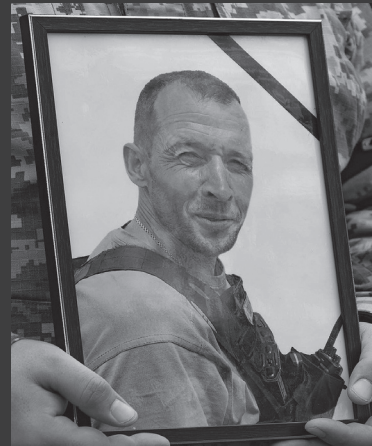
Загинув 16 жовтня біля Нової Кам'янки на Херсонщині на полі бою, вірний військовій присязі. Данило Богуславський був безкомпромісним, ніколи не йшов на угоди зі своїм сумлінням. Він жив щасливим і робив щасливим тих, хто його оточував, він був світлою людиною і охоче ділився цим світлом з усіма – так на церемонії прощання сказав про Героя його брат Роман Богуславський.

Україна втратила вірного захисника, Закарпаття й Ужгород – свідомого громадянина та великого патріота.

Честь, слава та вічна і світла пам'ять Герою!

26 жовтня в Ужгороді попрощалися із загиблим воїном Русланом Івановичем Лабаничем, який боронив Україну від російських загарбників.

44-річний оператор-обслугодвач взводу управління артилерійського дивізіону військової частини А1556 128-ї Закарпатської гірсько-штурмової бригади загинув 15 жовтня, не зрадивши військовій присязі та з честю виконавши свій службовий обов'язок.

Руслан Іванович Лабанич народився 25 липня 1978 року в Ужгороді, навчався в ужгородській школі №12, згодом – у професійно-технічному училищі №5.

Був дуже відповідальною та доброю людиною. Із початком повномасштабного вторгнення добровольцем пішов захищати Батьківщину.

Священники відслужили чин похорону, який відбувся на набережній Незалежності в Ужгороді. Віддати шану загиблomu Герою прийшли рідні та друзі Руслана Лабанича, мешканці міста, міський голова Богдан Андрійів, військовослужбовці. Місцем останнього спочинку воїна став Пагорб Слави.

Щирі співчуття рідним і близьким загиблого захисника України. Вічна пам'ять Герою!

ВИКОНКОМ. КОРОТКО:

Програму виготовлення технічної документації на багатоквартирні будинки, квартири у м. Ужгород на 2023-2025 роки підтримали на черговому засіданні виконкому. Документ ще внесуть на розгляд сесії міської ради.

На реалізацію програми передбачено 815 тис. грн фінансування із бюджету громади.

Мета Програми – у забезпеченні виготовлення та передачі технічних паспортів на багатоквартирні будинки об'єднанням співвласників багатоквартирних будинків та управителям при списанні будинків з комунального балансу, виготовлення технічних паспортів на квартири, які не приватизовані, з метою реєстрації права власності на них міськрадою.

Довідково. В Ужгороді нараховується 1179 багатопверхових будинків, з яких на балансі департаменту міської інфраструктури міської ради – 554. ОСББ створено у 495 багатоквартирних будинках, у 58 – діють ЖБК, у 45 – будинкові комітети, 27 – відомчий житловий фонд.

Згідно з наданою інформацією колишніми надавачами послуг з утримання житлових будинків – ЖРЕРами, ТОВ – відсутні інвентарні справи на понад 350 житлових будинків.

За аналогічною Програмою у період 2018-2021 рр. виготовлено технічні паспорти на 42 багатоквартирні житлові будинки, із бюджету Ужгорода було профінансовано на це 741 тис. грн.

Також на цьоготижневому засіданні виконкому Ужгородської міської ради надали дозволи на проведення робіт з порушення цілісності об'єктів благоустрою тривалістю 5 діб, за умови подвійного відновлення дорожнього покриття та гарантійного обслуговування ділянки розриття асфальтного покриття протягом 1 року після завершення робіт:

- для облаштування водопостачання та каналізації до адмінбудівлі на вул. Сергія Мартина, 4.

- для облаштування кабельної лінії електропередач 0,4 Кв до будівлі на вул. Закарпатській, 22.

- для заміни електричного кабелю 0,4 Кв між ПС – «Ужгород-1» до трансформаторної підстанції-223 на вул. Болгарській.

- для підключення багатофункціонального комплексу до системи водопостачання та каналізації на вул. Капушанській, 168а.

- для облаштування кабельної лінії 0,4 Кв житлового будинку на вул. Загорській, 23.

- для облаштування електропостачання житлового будинку на вул.Собранецькій, 74.

Крім того, затвердили розпорядження міської голови про початок опалювального сезону в Ужгороді, розглянули та підтримали проєкти рішень щодо договорів найму житлових приміщень, прийняття на квартирний облік військовослужбовців, про приватизацію державного житлового фонду, про видачу службових ордерів, погодили КП «Водоканал м.Ужгорода» подання заяви і розрахункових документів до НКРЕКП на схвалення змін до Інвестиційної програми у сфері централізованого водопостачання та водовідведення на 2022 рік.

ФОТОФАКТ

Центр гуманітарної допомоги "Совине гніздо" традиційно минулого тижня видавав набори з продуктами та гігієнічними засобами для вимушених переселенців, які знайшли прихисток і зареєстровані в нашому місті.

У понеділок, зокрема, видавали гігієнічні набори, а для жінок – ще й креми для догляду за обличчям від НОК України та олімпійська команда/НОС of Ukraine and the Olympic Team.

У вівторок – день матері і дитини – можна було отримати необхідні речі, дитяче харчування для малюків до 3 років. Волонтери сформували пакунки відповідно до індивідуальних потреб, із якими зверталися батьки.

У четвер видали 100 продуктових наборів – для тих ВПО, які ще жодного разу не отримували в «Совиному гнізді» цей вид допомоги.

Гуманітарну допомогу надавали завдяки підтримці PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V.

В УЖГОРОДІ 21 ЖОВТНЯ ОФІЦІЙНО РОЗПОЧАЛИ ОПАЛЮВАЛЬНИЙ СЕЗОН

Відповідне розпорядження підписав міський голова Богдан Андріїв.

Керівникам освітніх, медичних закладів, закладів культури та інших бюджетних установ міста рекомендовано здійснювати подачу тепла за умови зниження температурного режиму нижче нормативного.

У міській дитячій лікарні опалення вже включали, запустили і котельню, яка подає тепло у центральну міську клінічну лікарню, пологовий будинок та міську поліклініку.

ОГОЛОШЕННЯ

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ** Посвідчення вдови військовослужбовця, видане у 2019 році Мелітопольським військовим комісаріатом на ім'я Ушакова Надія Дмитрівна.

«Я – МАРІУПОЛЬ»

Центр підтримки вимушених переселенців запрацював і в Ужгороді

Початок на стор. 1.

«Закарпаття стало надійним тилом, прихистком для сотень тисяч українців, які постраждали від збройної агресії росії. Ми робимо все можливе, щоб допомогти всім переселенцям, які живуть в Ужгороді – медикаментами, продуктами, речами. Усе, щоб наші співвітчизники відчували, що вони не в гостях, а вдома. Усі структури міської ради працюють і готові й у подальшому надавати всю необхідну фахову допомогу переселенцям, зокрема й центру, який сьогодні відкрився.

Хоч варварська росія і намагається знищити нашу країну, українців як націю, їй це ніколи не вдасться. Перемога буде за нами», – сказав міський голова Ужгорода Богдан Андріїв.

Маріупольці, які на Закарпатті, зокрема в обласному центрі, знайшли прихисток від війни, зможуть отримати у центрі психологічну, юридичну та гуманітарну допомогу. «Ми працюємо шість днів на тиждень, маріупольці можуть звер-

татися до нас від 8:00 до 18:00 від понеділка до суботи. Члени команди – маріупольці, саме вони, як ніхто інший, розуміють своїх земляків. А проблемних питань багато.

із дорослими.

У центрі можна пройти первинний огляд терапевта, виміряти тиск, якщо є потреба у медичних препаратах і вони у нас є – отримати їх. Так само, як і продуктові набори – їх видаватимемо на родину раз на два тижні, і гігієнічні – один раз на місяць. Можна також звертатися за одягом, мамам, які народили, видаватимемо бейбі-бокси.

Особливу увагу у центрі приділили дитячому куточку, тут із дітьми, поки дорослі вирішують свої питання, займається спеціаліст», – розповіла керівник центру Галина Миролубова.

Також Центр сприятиме у пошуку зниклих та поверненні депортованих, інформуватиме про можливості розселення, допомагатиме у відновленні та отриманні документів, із працевлаштуванням тощо.

За словами пані Галини, в Ужгороді зараз 1150 маріуполь-

Наш юрист надає консультації, зокрема, щодо можливості отримання компенсації за пошкоджене майно, інших грошових допомог, скеровує, куди і як звертатися, допомагає з контактами установ та організацій. Фаховий психолог працює як із дітьми, так

ців, цифра попередня, більш точну знатимуть згодом, адже тільки 20 жовтня розпочали первинну реєстрацію.

АДРЕСА ЦЕНТРУ підтримки переселенців «Я – Маріуполь»: Ужгород, вулиця Капушанська, 2 (біля магазину «Фокстрот»).

Я Маріуполь

- Реєстрація ←
- Юридична допомога ←
- Психологічна підтримка ↓
- Видача гуманітарної допомоги ↑
- Медична допомога ↑
- Дитяча кімната →
- Туалетна кімната →

ФОТОФАКТ

В Ужгородській міськраді відзначили спортсменів – переможців Чемпіонату та Кубку світу. Перед початком позачергової сесії міський голова Богдан Андрій привітав із високими досягненнями та вручив грамоти і подарунки:

Марії Королович – переможниці, золотий призерці Чемпіонату світу серед кадетів та юніорів з кікбоксингу WAKO, у розділі кік-лайт серед старших кадетів; *Поліні Королович* – бронзовий призерці Чемпіонату світу серед кадетів та юніорів з кікбоксингу WAKO. Престижні змагання проходили в італійському місті Лідо-ді-Єзоло 30 вересня – 9 жовтня в Італії.

Дарині Королович – майстру спорту з Таеквон-До, переможниці, золотий призерці Кубку світу з Таеквон-До серед юніорок 15-17 років. Турнір відбувався 1-9 жовтня у місті Копер, Словенія.

Ці спортсменки – вихованки СК «KOROLOVYCH TEAM». Грамотою нагородили і їхнього тренера *Владислава Короловича* – тренера I категорії, голову Закарпатського обласного осередку ГО «Всеукраїнський Союз Таеквон-До».

Також нагородили *Владислава Горнодя* – переможця, золотого призера Чемпіонату світу з комбат самозахисту ICO 2022 серед дорослих, юніорів та юнаків у розділі греплінг та його тренера, керівника Академії спортивного виховання «Academy of Sport Education» *Василя Кута*. Змагання проходили 14-16 жовтня в угорському місті Надканижа.

Наш край називають кузницею футбольних талантів. Ми гордимся сімома заслуженими майстрами спорту, п'ятьма майстрами спорту міжнародного класу і приблизно 70 майстрами спорту. Стільки «заслужених» нема у всіх семи за-

хідних областях України разом узятих. Аби про них знало й пишалося і наше майбутнє покоління в області, проводиться добрі три десятки Меморіалів пам'яті, зокрема, *В. Турянчику, М. Михаліні, Г. Колочаї, М. Коману, В. Онуфєру, В. Югасу, Ю. Чиркову, В. Пінковському, К. Олагу, Д. Калиничу, В. Щербєю, а також турніри С. Решку, А. Гаваші, В. Ряшку, І. Яремчуку, В. Рацу* тощо. І практично до кожного з цих спортивних заходів докладає свої зусилля і *Степан Селменський*. Він також безпосередньо причетний і до проведення в Ужгороді першого міжнародного матчу між збірними командами України та Угорщини (29 квітня 1992 р.). Цілий пласт цікавих спортивних заходів мій колега організовує і проводить як член виконкому Асоціації футболу Закарпаття, обласних відділень НОК та Асоціації спортивних журналістів України, а також у своєму вищому навчальному закладі.

КОРОТКА АВТОБІОГРАФІЯ: Степан Степанович Селменський народився 22 жовтня 1952 року у селі Руські Комарівці, що на Ужгородщині. Півзахисник. Адміністратор та начальник команди майстрів. Один із перших лайнсменів ФІФА з футболу в Україні. Тренер ФК «Будівельник» та «Спорт тайм» Ужгород. Головний редактор газети «Спорт тайм», організатор та засновник, а також експерт програми «Час футболу», проректор ВНЗ «Східно-Європейський слов'янський університет», почесний професор Міжнародної кадрової академії. Член виконкому Асоціації футболу Закарпаття та крайових осередків олімпійського комітету та Асоціації спортивних журналістів України.

Як сам зізнався співрозмовник, футбол любить відтоді, як пам'ятає себе. Багатогадинні футбольні баталії на толоці, на подвір'ї школи, захоплювали мало-го Степана, як і тисячі інших хлопчаків. Але не кожному щастило потрапити на очі гарному тренеру й отримати запрошення займатися в групі підготовки команди майстрів – ФК «Говерла» Ужгород (1965–1970 рр.).

1971–1972 – проходження військової служби (м. Бердичів, Житомирська область, навчальний центр підготовки молодших командирів). Йому і тут вдалося створити футбольну команду, яка спочатку грала на першій дивізії, згодом – першій Прикарпатського ВО, а коли уже демобілізувався його ФК «Прогрес» став учасником чемпіонату України серед аматорських колективів.

1973–1974 рр. – гравець ФК «Говерла» Ужгород (відіграв за головну команду області 41 офіційний матч).

1975 рік – одягнув футболку ФК «Авангард» Рівне (провів за клуб 32 матчі і став автором трьох голів). Серед них був і один із кращих його м'ячів. А забив він його у Полтаві 19 липня. Це був удар з метрів 25, до того ж лівою ногою й зльоту – м'яч затріпотів у самісінькій «9-ці».

1976 рік – цей сезон ювіляр перебував у складі рахівських «Карпат» (чемпіонат Закарпаття, вища ліга).

Далі кілька сезонів С. Селменський провів за рідну сільську команду. У 1978 році команда Руські Комарівці стала чемпіоном Ужгородщини, а наступного року виступала серед футбольних колективів другої ліги першості Закарпаття. До речі, була серед лідерів у групі «А»: 1–ше місце – ФК «Колос» Заставне (45 очок), 2–ге – ФК «Бистриця» Перечин (43), 3–тє – ФК «Колос» Вузлове (42) та 4–тє місце – ФК «Колос» Руські Комарівці (40 очок).

1977–1981 рр. – спочатку був адміністратором, а відтак начальником команди «Говерла» Ужгород.

У трудовій книжці Степана Степановича є і такі записи: 1981 рік – директор ресторану «Зустріч»; 1982 рік – заступник директора дирекції ресторанів «Київ»; 1984 рік – директор ресторанів «Турист», «Скала», «Каштан». Йому пропонували очолити Ужгородське міське об'єднання ресторанів та кафе, однак взяв до рук свисток і почав обслуговувати на лінії футбольні матчі другої ліги першості колишнього Союзу. Здебільшого разом працював з Василем Качуром, Федором Варгою, інколи допомагав арбітру всесоюзної категорії Томашу Пфайферу.

...І БЛІЦ-ІНТЕРВ'Ю З ЮВІЛЯРОМ

– Хто з Вас «зліпив» хорошого футболіста та класного арбітра?

– Звичайно, що нянько з мамкою, а також дружина та діти. Вони у мене і тренери, і уболівальники. А якщо серйозно, то першим моїм тренером з футболу ще у шкільні роки був учитель фізичного виховання Русько-Комарівської десятирічки Омелян Павлович Червак. Далі мене тренував у групі підготовки при команді майстрів (ФК «Говерла» Ужгород) унікальна людина, учасник війни, трикратний чемпіон та володар кубка України серед команд колективів

фізкультури Карло Олаг (ФК «Спартак» Ужгород – 1946, 1950 та 1953 рр.). Уже 30 років на день Журналіста проводимо турнір з міні-футболу серед працівників мас-медіа, котрий приурочений Карлу Олагу його колишньому партнеру по ужгородському «Спартаку» Дмитру Калиничу. До речі, головний трофей моя команда (ФК «Спорттайм») виграла сім разів.

– А хто у Вас був тренером у команді майстрів?

– Теж унікальний футболіст – Дезидерій Товт. Він був кращим голеодором свого часу у легендарному СК «Русь» та «Спартак» Ужгород та київському «Динамо» (у 1950 році за киян забив найбільше голів – 11).

– Яка гра була найвідповідальнішою у Вашій суддівській кар'єрі?

– Усі матчі для арбітра повинні бути відповідальними й до кожного потрібно готуватися ретельно й з усією відповідальністю: чи то матч на першість міста Ужгород, області, чи гра між школярами. Однак, є такі футбольні зустрічі про які кажуть: «фінальна гра», «центральний матч туру, сезону», «доленосний поєдинок» тощо. До таких би відніс, перш за все, на внутрішньому рівні – це фінал кубка України, що відбувся 30 травня 1993 року на київському стадіоні «Олімпійський» між київськими динамівцями та львівськими «Карпатами». Він по суті вінчав день Києва, який цього дня святкувала столиця. Головну чашу України з рахунком 2:1 виграли господарі. Щодо арбітражу цього поєдинку. Річ у тім, що на цю гру були лише призначені судді – це Віктор Головок з Дніпра, Володимир П'яних з Донецька і я. Хто судитиме у полі, а хто на лініях, ніхто не знав. Було проведено жеребкування. Я та Головок витягнули папірці, на яких було написано «на лінії», а П'яних – «у полі». А на міжнародному рівні – це відбіркова гра до чемпіонату світу між збірними Албанії та Німеччини, що відбулася теж у 1993 році. Перемогу святкували німці – 2:1. А сам чемпіонат світу відбувся наступного року у США.

– Коли поміняли футбольний м'яч на суддівський свисток?

– Судити футбольні матчі я почав у 1983 році. А допоміг мені опанувати суддівським ремеслом мій родич, арбітр всесоюзної категорії Федір Куруц, який свого часу грав за легендарний СК «Русь» Ужгород. Сам Федір Михайлович судив матчі вищої ліги чемпіонату колишнього Союзу у 60–70-их років минулого століття. Разом із ним в елітному дивізіоні працювало ще троє представників Срібної Землі. І дуже приємно, що всі четверо були у символічному списку кращих арбітрів України – О. Малець, Ф. Куруц, М. Гіді та І. Боднар.

– Який поєдинок, що Ви зіграли чи провели як арбітр, можете віднести до епохальних, тобто визначний, історичний, найбільш значимий, перед яким можна поставити №1?

– Та всі матчі у мене, як й оті діти, дорогі. Та є один таки епохальний. Це поєдинок, який провів із Яною Сациною у 2010 році в ужгородському СК «Юність». Це була товариська гра між збірними командами НОК України та працівниками ОДА та облради. Капітаном у гостей була легендарна людина – багаторазовий чемпіон Європи, світу та олімпійських ігор, 35-разовий світовий рекордсмен, доктор наук з фізичного виховання і спорту, Герой України, президент НОКУ, заслужений майстер спорту колишнього СРСР та України Сергій Назарович Бубка.

Шановний ювіляре! Ви нині є та залишаєтесь заслуженим авторитетом у царині закарпатського футболу та еталоном його служінню. Прийміть же, Степане Степановичу, уклінні привітання та побажання міцного здоров'я, особистого щастя, сімейної втіхи, благополуччя та усіх життєвих гараздів.

Василь Гаджега

До найщиріших привітань Степану Селменському з приводу чудового ювілею приєднується Асоціація футболу Ужгорода. Спресовані у 70 миттєвостей, Ваші роки увібрали у себе дивовижне сходження від сільського хлопця до гравця команди майстрів, лайнсмєна ФІФА, редактора газети «Спорт тайм», проректора ВНЗ «Східно-європейський слов'янський університет» та почесного професора Міжнародної Кадрової Академії. А між цими віхами грані Вашого професійного та організаторського таланту шліфувалися до вершин досконалості у головній команді краю – ФК «Говерла» Ужгород та ФК «Авангард» Рівне, від арбітра міськрайонних змагань – до обслуговування елітної ліги чемпіонату України та відповідальних міжнародних зустрічей на рівні збірних та провідних клубів Європи. Прізвище С. С. Селменського – у ТОП-100 кращих арбітрів України (1992–2022 рр.).

ОБМЕЖЕННЯ НЕОБХІДНІ, ЩОБ ЗМЕНШИТИ НАВАНТАЖЕННЯ НА МЕРЕЖІ ТА УНИКНУТИ ПОВТОРНИХ АВАРІЙ

Закарпатська обласна військова адміністрація повідомляє:

У ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ, ЯК І ПО ВСІЙ УКРАЇНІ, ЗАСТОСУВАЛИ ГРАФІКИ АВАРІЙНИХ ВІДКЛЮЧЕНЬ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

На відміну від планових, де є інформація про дату та час дії обмежень, графіки аварійних відключень містять відомості про потужність кожної з ліній електропередач і призначені для диспетчерів.

Відключення електроенергії відбувається тільки за командою НЕК «Укренерго». Щойно «Закарпаттяобленерго» отримає таку вказівку, фахівці діятимуть оперативно – протягом 15 хвилин вони повинні вжити необхідних заходів, аби зменшити навантаження на енергосистему.

Саме тому передбачити точний час, кількість населених пунктів, де буде відсутнє електропостачання, і повідомити про це населення заздалегідь неможливо.

Відновлення електропостачання також відбувається за вказівкою диспетчера НЕК «Укренерго». Дякуємо всім за розуміння.

У середу стало відомо, що згідно з рішенням «Укренерго» в нашій області сформовано черги графіків аварійних відключень електроенергії.

АКТУАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ЧЕРГ І ТЕРМІНИ ВІДНОВЛЕННЯ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ У КОЖНОМУ НАСЕЛЕНОМУ ПУНКТІ ДОСТУПНА НА ОФІЦІЙНОМУ САЙТІ ПРАТ «ЗАКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО». Фахівці НЕК «Укренерго» працюють над стабілізацією графіків аварійних відключень.

22 жовтня рашисти здійснили ще одну ракетну атаку на енергетичні об'єкти магістральних мереж західних регіонів України. Масштаб пошкоджень співставний або може перевищувати наслідки атаки 10 – 12 жовтня.

Спеціалісти «Укренерго» вживають всіх заходів для якнайшвидшого відновлення електропостачання в регіонах, які залишилися без світла.

Також наразі вимушено застосовані обмеження енергопостачання в Києві, Київській, Чернігівській, Черкаській, Житомирській, Сумській, Харківській, Полтавській, Дніпропетровській, Запорізькій та Кіровоградській областях.

Обмеження споживачів необхідні, щоб зменшити навантаження на мережі та уникнути повторних аварій після того, як електромережі були пошкоджені терористичними ракетними атаками.

Нагадаємо, як диспетчери «Укренерго» ухвалюють рішення про тимчасове обмеження споживачів. Це відбувається, коли в

регіоні зростає рівень споживання, і при цьому туди неможливо доставити більше електроенергії через завдані росією руйнування електромереж.

Просимо споживачів ощадливо споживати електроенергію впродовж всього дня і особливо в пікові години споживання – від 6:00 до 11:00 та від 17:00 до 23:00.

Будь ласка, не використовуйте енергоємні електроприлади, вимкніть зайве освітлення, перенесіть прання на нічні години.

Такі заходи дають спеціалістам можливості якомога швидше стабілізувати ситуацію і провести необхідні відновлювальні роботи, **повідомляють в НЕК «Укренерго».**

Ситуація в енергетичній системі нашої держави поки що залишається складною, тому ми вкотре закликаємо всіх ужгородців відповідально ставитися до використання електрики, особливо в години пік.

Також інформуємо, що ВУЛИЧНЕ ОСВІТЛЕННЯ в Ужгороді до стабілізації ситуації НЕ ВМИКАТИМУТЬ, просимо із розумінням поставитися до цього.

Тільки разом зможемо вистояти, допомогти усім службам, які працюють цілодобово, щоб

відновити зруйновані об'єкти та забезпечити безперебійне енергопостачання по всій території країни.

Також надаємо кілька порад, які допоможуть не наражати себе на небезпеку на вулицях у темну пору доби.

ПІШХОДАМ:
► Використовувати світловідбивні елементи одягу – браслет, стрічку на рюкзак або жилет. За статистикою, світловідбивачі зменшують ризик наїзду авто в шість разів. Найкраще помітний колір – жовтий.

► Потурбуйтеся про наявність світловідбивних елементів на одязі дітей. Розташуйте їх на рівні голови, корпусу і рук дитини – через менший зріст діти менш помітні на дорогах.

► Обирати світлі речі. Не обов'язково надягати все біле. Світлою має бути половина вашого одягу – куртка або штани.

ВОДІЯМ:
► Дотримуйтесь правил дорожнього руху, не перевищуйте швидкість.

► Будьте особливо уважні на перехрестях, перед пішохідними переходами, біля зупинок громадського транспорту.

► Під час руху не відволікайтеся на сторонні предмети: телефон, гаманець, інші речі – будьте дуже уважними.

ЯК ЕКОНОМИТИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ?

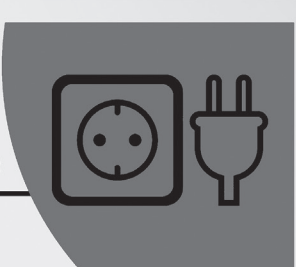
✓ **ВИМИКАЙ ЗА СОБОЮ СВІТЛО**
МОЖНА ЗБЕРЕГТИ **20-25%** ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

✓ **ВИКОРИСТОВУЙ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧІ ЛАМПИ ОСВІТЛЕННЯ**
ЦЕ ЕКОНОМИТЬ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ **75%**

✓ **ВИМИКАЙ ПОБУТОВІ ПРИЛАДИ, КОЛИ ВОНИ НЕ ПОТРІБНІ**
ЗМЕНШИТЬ РАХУНОК ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ ДО **8%**

✓ **ЗАВАНТАЖУЙ ПРАЛЬНУ МАШИНУ ПОВНІСТЮ**
МЕНШЕ НА **10-15%** ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ
НЕПРАВИЛЬНИЙ РЕЖИМ ПРАННЯ
ЕКОНОМІЯ ДО **30%**

✓ **НЕ ВМИКАЙ ЦЕНТРАЛЬНЕ ОСВІТЛЕННЯ БЕЗ ПОТРЕБИ**
ТОРШЕР АБО НАСТІЛЬНА ЛАМПА ПОТРЕБУЮТЬ МЕНШЕ ЕНЕРГІЇ

✓ **НАКИП ЗБІЛЬШУЄ ВТРАТИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ НА 30%**
НАГРІВАЙ У ЧАЙНИКУ СТІЛЬКИ ВОДИ, СКІЛЬКИ БУДЕТЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ

✓ **ПРИ ГОТУВАННІ ЇЖІ КАСТРУЛЮ НАКРИВАЙТЕ КРИШКОЮ**
ПОСУД ІЗ НЕРЖАВІЮЧОЇ СТАЛІ ШВИДШЕ НАГРІВАЄТЬСЯ

ШАНОВНІ ПІДПРИЄМЦІ УЖГОРОДА!

Звертаємося до вас із проханням обмежити споживання електроенергії у ваших закладах та на підприємствах.

• **НАГАДУЄМО:** рішенням ради оборони Закарпатської області встановлено обов'язкове обмеження споживання електричної енергії для суб'єктів господарювання із 7:00 до 23:00.

• **БУДЬ ЛАСКА,** вимкніть зайву ілюмінацію, підсвічування зовнішньої реклами.

• **МІНІМІЗУЙТЕ** у вказаний проміжок часу електроспоживання всередині приміщень.

Ми розуміємо, що бізнес має працювати, підтримувати економіку. Однак зараз наше спільне завдання – зменшити споживання електроенергії та допомогти збалансувати систему енергопостачання.

Дякуємо кожному, хто вже зміг скоротити використання електрики і просимо робити це й надалі.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ХУДОЖНИК ДЮЛА ІЙЯС

У першій половині ХХ століття художник Дюла Ійяс був місцевою легендою. Газети постійно писали про його мандрівки світом, про численні виставки, він сам публікував свої дорожні замітки та репортажі, був дуже активним членом громади, займався розбудовою хорового товариства, вболівав за розвиток спорту та музейної справи, пробував займатися політикою – словом, був у центрі всього, що відбувалося в Ужгороді. У пресі також згадувалося, що Ійяс був митцем надзвичайно плодовитим, що майже в кожному домі Ужгорода є бодай одна його картина. Однак спробуйте нині пошукати полотна Дюли Ійяса в Інтернеті – і ви зрозумієте, що їх немає, що його творчість дуже мало висвітлена і досліджена. Навіть в Закарпатському обласному художньому музеї ім. Й. Бокша є лише дві роботи цього художника, які загалом дають нам дуже розмите уявлення про його творчість. То ким же був Дюла Ійяс – читайте далі.

джерелами, хлопець мав стати м'ясником, як його батько, та Ондраш Яцик несподівано помер – і 16-річний Дюла вирішив розпочати власний шлях, подався до Америки. Пізніше журналістам він розповідав, що у 1890 році здійснив першу подорож до США, де жив його родич. Мовляв, він проживав у нього в Нью-Йорку, працював різноробочим, намагався зрозуміти, що йому подобається, чим би він хотів займатися у подальшому (в інших джерелах значиться, що він виконував важку фізичну роботу на заводі Клівленда та Піттсбурга). «Я поїхав, бо був повний мрії і бажання побачити світ», – казав Дюла, розповівши також, що любов до споглядання кольорів і світла завжди боролася в ньому з бажанням зобразити їх. Юний хлопець заворожено блукав нью-йоркськими музеями та галереями, годинами роздивляючись картини. Врешті Дюла наважився вступити на вечірні курси до мистецького коледжу «Cooper Union», де він навчався малюванню та художній обробці дерева чотири (за іншими даними, три) роки. Можливо, саме тому в більшості джерелах значиться, що живописом Дюла Ійяс (Яцик) займався

ненадовго до рідного Унгвара, але вже у 1898-му подався у мандри знову – цього разу до Мюнхена. Там працювала відома школа угорського митця Шимона Голлоші, до якої і записався Дюла Яцик (за іншими даними, це було у 1900-1902 роках). Пізніше він розповідав, що вбирав під час навчання стільки, скільки міг, скільки в нього вмістилося. У

той період Дюла Яцик багато подорожував країнами Європи, висуваючи цікаві сюжети й образи для своїх полотен. Шукав він і себе: малював у різних стилях і техніках, випрацюючи те, що відрізняло би його від інших молодих художників.

Тривало це близько чотирьох років, бо в місцевих газетах за 1902-ий уже значиться, що молодий живописець Дюла Яцик успішно працює зі своїм колегою Дюлою Вірагом у творчій майстерні на вулиці Телекі (нині – вул. Духновича) в Унгварі. Слід зазначити, що вдома він і на цей раз довго не затримався: у 1903 році сів у Бремени на пароплав до Нью-Йорка, прибувши до острова Еліс 16 січня 1904-го (записи про це збереглися у списках імміграційного порту на острові Еліс). На той час Дюла Яцик мав уже 30 років і багаж знань, тож друга спроба пожити в США була геть іншою. Він влаштувався ілюстратором до відомого журналу «Times» (загалом працював на «Times» півтора року), підпрацював також у інших виданнях. Крім того, багато подорожував, деякий час жив у Флориді, Джорджії тощо.

Життя у США цілком відповідало духу і характеру Дюли

Яцика, тож хтось чому він вирішив у 1910 році повернутися на рідну землю. З багажем своїх картин він приїхав до Будапешта й одразу організував собі тур угорськими містами у напрямку Унгвара. Угорські салони радо приймали художника зі славою мандрівника. У ті часи, коли люди не подорожували так багато, як нині, виставка Яцика була чимось на кшталт віртуальної навколосвітньої подорожі, бо на його полотнах були старателі на Алясці, іспанські танцюристки, Гудзонова затока, канадські рибалки, карпатський краєвид і багато іншого. Преса гарно відгукувалася про виставки Дюли Яцика (саме в цей час поруч із його рідним прізвищем почало з'являтися інше – Ійяс), тож по приїзді додому він вирішив організувати виставку і для жителів Унгвара. В одній з кімнат реальної школи (нинішньої ЗОШ № 4), яку дирекція тимчасово виділила художнику для розміщення майстерні, він виставив кілька десятків полотен, запросивши оглянути їх усіх мешканців міста.

Газети писали, що виставка була дуже успішною, дві картини (зображення Ісуса і міський пейзаж) купив греко-католицький єпископ Дюла (Юлій) Фірцак. А найщасливішою на події, мовляв, була одна старенька пані – мати художника. Сам він пресі повідомив, що збирається деякий час пожити в рідному місті і якщо зможе тут заробляти, до Америки більше не повернеться. Але Унгвар був містом бідним і не звиклим до виставок, тому поглянути на полотна Дюли Яцика

Картина Дюли Ійяса «Русинська дівчина» з журналу «Český svět» (1922)

Мюнхені Дюла познайомився з відомим митцем Францом фон Ленбахом, який чи-то порадив, чи-то допоміг молодому художнику отримати стипендію для навчання в паризькій художній школі (за іншими даними, у паризькій Академії Колароссі Дюла Яцик навчався у 1910 році). У

вася ілюстратором до відомого журналу «Times» (загалом працював на «Times» півтора року), підпрацював також у інших виданнях. Крім того, багато подорожував, деякий час жив у Флориді, Джорджії тощо.

Життя у США цілком відповідало духу і характеру Дюли

У кінці ХІХ століття на місці нинішньої Православної набережної в Ужгороді був порослий вербами берег річки, який не заселяли через те, що його постійно підтоплювало під час повеней. Лінія забудови розташовувалася подалі від берега і десь там, у будинку під 15-им номером, проживала сім'я м'ясника Ондраша Яцика. Яцики були корінними мешканцями міста, жили тут з дідпрадіда. Мали середній достаток, коли могли, жертвували гроші на благодійність, були ревними греко-католиками – типова реміснична родина маленького Унгвара. Ось у такій сім'ї у 1874 році народився син Дюла (Дюло, угорською – Jaszik Gyula).

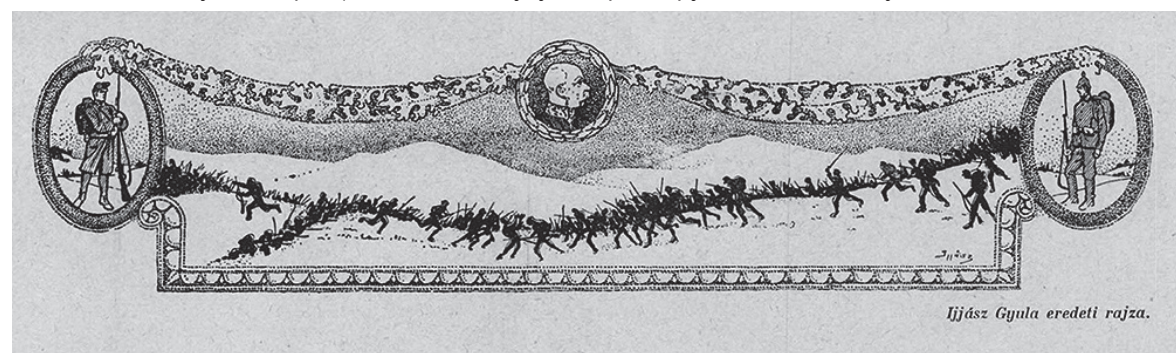
Дюла Ійяс, фото – з видання «Magyar politikai és közigazgatási compass» (Budapest, 1940)

IJJÁSZNÉ SCHULZ VIKTA
NŐI DIVATSZALÓNJÁBAN
SZÉCHENYI-TÉR 9 SZÁM ALATT
a legdivatosabb francia estélyl
és angol costumők készülnék.

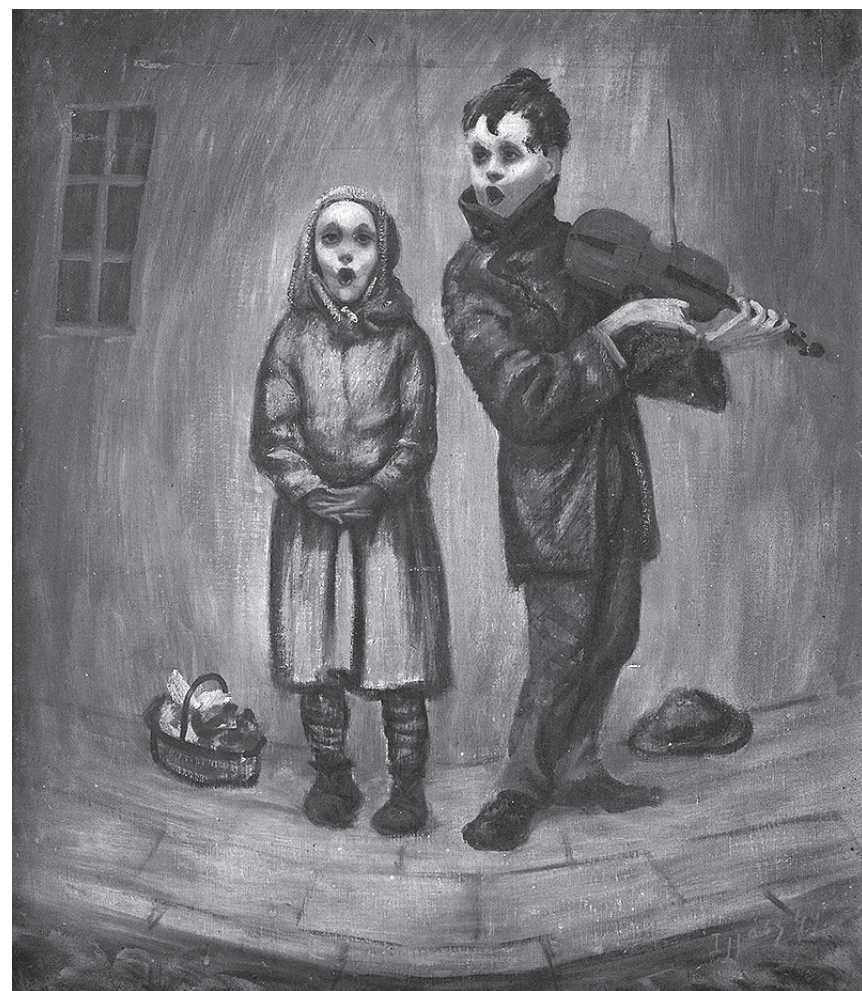
Реклама салону модного одягу дружини художника Вікторії в газеті «Rusinszkói Magyar Hirlap» (1924)

з 1893 року (хоча є й дані, що з 1898-го).

Десь у середині 1890-х Дюла Яцик з першими роботами і отриманими знаннями повертався зі США до Європи, малюючи в дорозі морські пейзажі. Приїхав

Ijász Gyula eredeti rajza.

Дюла Ійяс «Вуличні музиканти» (фонд Закарпатського обласного художнього музею ім. Й. Бокша)

Малюнок Дюли Ійяса на воєнну тематику у книзі «A nagy háború írásban és képen 1. Északon és délen» (Budapest, 1916)

ка приходили одиниці, не кажучи вже про те, що майже нічого нічого не купував. Яцик був людиною з «американською» комерційною жилкою, він запропонував місцевим жителям цікаву акцію: вони приходять на виставку, купують вхідний квиток за 2 крони й автоматично стають учасником розіграшу 20 полотен у день закриття виставки. Це би спрацювало, якби відвідувачів було багато, однак за два тижні квитки придбали лише 30 осіб. Тож художник змушений був скасувати акцію й повернути учасникам розіграшу по 2 крони.

«Що ж, початок був не надто вдалим, але так сталося тому, що місцеві мешканці у більшості своїй не розуміють цінності мистецтва», – міркував Дюла Яцик і вирішив це змінити.

Закінчення на наступній стор.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ХУДОЖНИК ДЮЛА ІЙЯС

Початок на попередній стор.

На різноманітних зібраннях, у колах інтелігенції і представників місцевої влади художник почав пропагувати ідею того, аби місто звело для нього майстерню з окремою залогою для малювання. У цій залі він би збирав усіх талановитих дітей міста і безкоштовно їх навчав. Дюла

того ж року Дюла Ійяс поїхав до Будапешта, аби взяти участь у кількох колективних виставках. Одна з галерей придбала велику кількість його робіт. Визнала талант художника і церква: саме йому замовили портрет покійного каноніка Шандора Микити для ужгородського сиротинця «Ербежет». До слова, у кінці 1911 року Дюла Яцик офіційно став Ійясом. Міністерство внутрішніх справ погодило зміну

міг залишитися поза нею Дюла Ійяс? Звісно, ні. Здавалося, він розглядав війну, як ще одну пригоду, як можливість отримати для своїх полотен незвичні образи й сюжети. У 1915 році місцева газета «UNG» писала, що Дюла Ійяс написав під час проходження служби вже 22 полотна, серед них – чимало на тему героїчного підрозділу половника Чермака (Мігай Чермак загинув під час боїв у районі Ужжа 1 січня 1915

приміщення майстерні, нанесла великої шкоди меблям та речам художника, знищила 7 цінних акварелей, 10 олійних полотен, 17 пастельних. Можливо, ця втрата стала останньою краплею у терпінні художника, тож він вирішив знову (вже втретє) податися до США. 31 грудня 1926 року 52-річний Дюла Ійяс знову прибув пароплавом до Нью-Йорка, але побачив Америку зовсім іншою, на порозі «великої де-

мабуть, єдиним угорцем, хто всерйоз займається вивченням мови індіанців майя і готується представити дисертацію на цю тему. Пізніше, однак, ця стаття була іншими дослідниками розкритикована, мовляв, Ійяс, як і кожен аматор у цій справі, багато фантазує і домислює.

Захоплення культурою і мовою індіанців майя на певний час навіть потіснило любов Ійяса до образотворчого мистецтва, але обіцяної дисертації він так і не представив. У кінці 1930-х його захопили вже політичні зміни у краї, він почав багато часу приділяти політиці та громадській роботі, хоча самоточуття й не дозволяло йому бути дуже активним.

13 лютого 1943-го хворе

серце 69-річного Дюли Ійяса зупинилося. Поховання

художника було дуже людним, провести його від будинку на площі Сечені (так називалася тоді площа Корятовича) до кладовища на горі Кальварії прийшли мер, депутати, численні друзі й шанувальники його творчості. Через рік родина та друзі задумали у пам'ять про художника організувати виставку його робіт, зібравши для показу 240 картин. Встигли провести чині – дані розходяться, як і не зовсім зрозуміло, де саме зберігалася фактично уся творча спадщина Дюли Ійяса восени 1944-го, коли через Ужгород проходив фронт Другої світової війни. Факт у тому, що після того, як фронт пройшов, усі 240 картин художника безслідно зникли. Ніхто й досі не знає, що з ними сталося. У власності родини залишилися лише дві роботи – таким чином вважається, що творча спадщина Дюли Ійяса є втраченою.

Так само втраченим є і будинок художника. У 1993 році угорські товариства та донька художника Габрієлла Сомор відкрили на фасаді будинку, де Дюла Ійяс проживав з 1919-го по 1943-ий роки двомовну пам'ятну дошку. В написаній з цієї нагоди статті в газеті «Kárpáti Igaz Szó» йшлося, що будинок був зведений ще у 1850 році. Але на початку 2000-х, незважаючи на охоронний статус, його знесли.

Тетяна ЛІТЕРАТІ

"Про Захід"

Будинок Дюли Ійяса на площі Корятовича, фото – журналу «LIFE»

Відкриття пам'ятної дошки на будинку Дюли Ійяса, фото – газети «Kárpáti Igaz Szó» (1993)

Яцик так захопився цією ідеєю, що навіть створив проект будівлі.

Ідея ця мала своїх прихильників і певний час серйозно обговорювалася на місцевому рівні, але врешті влада розчарувала Яцика, твердо відмовивши під приводом, що місто не має на це грошей.

Зрозумівши, що вдома його мистецтво поки не таке затребуване, як би він того хотів, Яцик вирішив заробляти в інших містах. Він набирав близько ста робіт і їхав з ними у турне різними містами, залишаючись там на тиждень-два, продаючи потроху полотна і заводячи корисні знайомства. Серед полотен завжди були кілька портретів, аби відвідувачі виставки розуміли, що вони також можуть замовити собі портрет у художника. У 1911-му Дюла Ійяс-Яцик мав виставки у Ниредьгазі, Дебрецені, Нодьвароді (румунській Орадї), Темешварі (Тімішоарі), де, до слова, вразив публіку «пуританським і незвичним американським підходом продавати людям картини без рами». Продавши таким чином частину своїх напрацювань, художник повернувся додому і на місяць поїхав у Тур'ю Ремету, звідки привіз 14 полотен, що зображували селян у церкві, обряд хрещення, селян за столом, кінний завод тощо. Також його захопили роми, він малював їхні поселення, образи. Зі 140 новими і старими роботами ще

прізвища рішенням № 11 223. Чому художник вирішив змінити прізвище й чому обрав саме це («ijjász» з угорської мови перекладається як «лучник») – він у пресі не коментував, тож наразі це залишається загадкою.

У подальші роки Дюла Ійяс так само багато писав і возив свої полотна на виставки. Але, вочевидь, йому було нудно вдома. У листопаді 1913-го газета «UNG» оголосила про збір коштів на «навчальну» мандрівку Дюли Ійяса. Вона писала, що художник вичерпав тут теми, мріє про подорож до Єгипту і річну мандрівку світом. Для того, аби зібрати гроші, художник придумав цікавий хід: пропонував місцевій еліті зібрати 4 тисячі крон, «скинувшись» по 20 крон. Під час подорожей він обіцяв писати картини і надсилати їх додому. Той, хто вніс гроші, міг обрати собі картину чи кілька на внесену ним суму – таким чином Дюла Ійяс віддав би усі гроші, які йому надали для мандрівки. Та цей план чомусь не спрацював і вже незабаром у пресі з'явилось повідомлення про те, що мандрівка Дюли Ійяса відкладається, оскільки греко-католицький єпископ Антал Папп прийняв художника на роботу вчителем малювання до чоловічої учительської семінарії.

У 1914 році, як відомо, почалася Перша світова війна. Чи

року). З цього, мабуть, можна зробити висновок, що Дюла Ійяс у 1915-му теж проходив службу на цій лінії фронту. Сім полотен цього періоду пізніше були подаровані художником Комітатському музею, який планували відкрити в Унгварі. Газети писали, що війна змінила манеру Ійяса: замість спокійних полотен з'явилися реалістичні і яскраві бойові та побутові військові сцени. Також з цього періоду були полотна з Албанії, тож, можливо, служив він і там.

По завершенні війни Дюла Ійяс повернувся додому у дещо депресивному настрої. Можливо, пережите налаштувало його на спокійніше ставлення до життя. У 1919 році він нарешті осів в Ужгороді остаточно, придбав квартиру у будинку на площі Корятовича, 9, а наступного року (будучи вже 46-річним) одружився зі значно молодшою ужгородкою Вікторією Шульц. У подружжя народилися дві доньки – Корнелія та Габрієлла.

У 1920-х Дюла Ійяс продовжував багато працювати та їздити містами зі своїми полотнами. З тих подорожей він почав писати цікаві дорожні замітки й репортажі, які друкувалися у місцевій пресі. До слова, майстерня художника тоді розташовувалася на обійсті батьківського дому у Фюзеші (Вербнику). У 1926 році велика повінь зруйнувала

пресії». Чим він займався у США під час цієї поїздки, достеменно невідомо, згодом художник лише казав журналістам, що за ті 3 роки навчився набагато більше, ніж за попередні 20 у Штатах. У 1928-му в угорській пресі друкувалися «Американські листи» Дюли Ійяса – історії по життю в США, емігрантів, вуличну злочинність, любов американців до спорту, їхню бездуховність, захоплення кінематографом тощо. З цих листів зовсім не скажеш, що Америка подобалася художнику, та чимось же вона притягувала його до себе, якщо він тричі наважувався на такий довгий шлях, аби її побачити?

У 1930 році на Різдво Дюла Ійяс повернувся до Ужгорода геть хворим. Чи-то в США, чи-то вже дорогою додому у нього почалися проблеми з серцем, він часто погано себе почував. Трохи відпочивши вдома, художник вирішив організувати виставку, аби показати містянам роботи, привезені з Америки. У подальші ж роки Дюла Ійяс малював усе менше, натомість неабияк захопився вивченням історії мов. Так, у 1931-му він видав в Ужгороді книжку «Походження угорської мови», а у 1936-му в журналі «Magyar Írás» вийшла його стаття про спільнокореневі слова в мові індіанців майя та угорській мові. У передмові зазначалося, що Дюла Ійяс є,

Колектив Інституту електронної фізики НАН України висловлює глибоке співчуття провідному інженеру Паппу Олександрові Вікторовичу у зв'язку зі смертю батька.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 19 по 25 жовтня ПИШЛИ ІЗ ЖИТТЯ 10 УЖГОРОДЦІВ:

- Шишко Вячеслав Анатолійович 1966 р.н.
- Лабик Юлія Стефанівна 1928 р.н.
- Бабенко Володимир Віталійович 1960 р.н.
- Товтин Єлизавета Іванівна 1946 р.н.
- Матьовка Микола Петрович 1950 р.н.
- Міклоцик Микола 1944 р.н.

- Кішко Юрій Теофілович 1950 р.н.
- Дюрик Василь Михайлович 1945 р.н.
- Вишомирська Ганна Йосипівна 1958 р.н.
- Безруков Сергій Юрійович 1975 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ І УЧАСНИКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ!

Щиро вітаємо Вас з 78-річницею визволення України і Закарпаття від німецько-фашистських загарбників. Бажаємо міцного здоров'я, довголіття, бадьорості духу, а героїчним ЗСУ, гідним нащадкам старшого покоління, всьому українському народові – якнайшвидшої Перемоги у війні з російськими загарбниками.

Від імені ветеранських організацій обласної організації інвалідів війни, Збройних Сил та учасників бойових дій Закарпатської області, Обласної, Ужгородської міської і районної організацій ветеранів України
Гудманян Г.А., Гулянич І.М., Дурунда А.І., Третинник М.Ю.

ГОРОСКОП

ОВЕН

Вдалий період для реалізації старих планів. Під час з'ясування стосунків дотримуйтеся нейтралітету. Намагайтеся м'яко регулювати труднощі й заглибити недоречності.

ТЕЛЕЦЬ

Чим більше роботи, тим краще для вас. Але не перенапружуйте організм і приділіть більше уваги здоров'ю. У вихідні з ностальгією пригадаєте минуле.

БЛИЗНЯТА

Хоч би що ви робили цього тижня, ваші старання не будуть марними. Ризик матиме позитивний результат і забезпечить вам сприятливе майбутнє. Тільки говоріть тихше: навколо занадто багато цікавих вух.

РАК

Цього тижня буде в тонусі. Те, що відбуватиметься довкола, вас мало налякає або здивує. Підійти на поступки опонентам, аби досягти гармонії та компромісу у стосунках і фахових відносинах.

ЛЕВ

Настає період спокою і затишшя. Жодних змін, що само по собі теж непогано. У вихідні з користю і радістю проведіть час із тими, хто завжди з вами поруч.

ДІВА

Якщо мрієте про кар'єрний ріст, то саме цього тижня доля дасть вам такий шанс. Однак для того, щоб домогтися успіху, вам доведеться дуже і дуже постаратися.

ТЕРЕЗИ

Давно забуті події чи справи знову дадуть про себе знати. Не нехтуйте своїми зобов'язаннями: те, що ви обіцяли, має бути виконане. Приділіть більше уваги своєму здоров'ю.

СКОРПІОН

Можливі цікаві знайомства, які принесуть приємні хвилини відпочинку. З близькими будьте уважнішими: можливе непорозуміння на ґрунті дрібних побутових проблем.

СТРЕЛЕЦЬ

У справах будьте уважними: незначна помилка може спричинити великі матеріальні, і не тільки, втрати. Програйте все у власній уяві крок за кроком, і лише тоді можна здійснювати бажане.

КОЗОРІГ

Тиждень розпочнеться із задоволень та приємних подій. Це стосується як роботи, так і відпочинку. Спрямуйте свою енергію на домашні справи і поліпшення стосунків зі близькими. Найкращими вашими порадиниками будуть інтуїція та уява.

ВОДОЛІЙ

Дехто буде змушений повертати борги, а для цього доведеться шукати додаткові джерела надходжень. Джерело маєте якісь нереалізовані плани, то саме тепер можете втілити їх у життя. Рекомендується поберегти здоров'я.

РИБИ

Будьте обачними у фінансових питаннях. На вас, імовірно, чекають матеріальні труднощі. Не треба довіряти неперевіреній інформації. Також можливі проблеми у взаєминах із дітьми.

АНЕКДОТИ

Корисна порада для застуджених: додайте до вашої хвороби трохи магії та чаклунства – засуньте до носа дрібку блискіток, перед тим, як чхнути.

– Сьомочко, радість моя! Ти після одруження так схуд і змарнів. Вона що, взагалі не годує тебе?!

– Мамо, ну що ви таке кажете, весілля ж було тільки вчора...

Вчені довели, що найоб'єктивніший тест на визначення темпераменту – це жовтий колір світлофора.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. Народна прикмета: «Якщо ... достигла, а листя на ній зелене – осінь буде тепла». 6. Прислів'я: «Восени багач, а навесні ...». 9. «Що ця осінь така, як чудна перегоріла ... То дарує вам усміх, то хусточку мочить слізьми» (М. Савка). 10. «... у вирії відлітають, І клич їх чути в небесах. Немов мелодію співають, На ледь помітних голосах» (В. Білоус). 12. «І у любові теж є осінь і пізнає її той, хто забув ... поцілунків коханої» (Марк Леві). 13. «Я – осінь, я прийшла з врожаєм, із димним запахом багать. ... журавлиний відлітає, Природа тихо засина» (Ір. Лобас). 15. Народна прикмета: «Якщо осінь багата на ... – зима буде тепла». 17. Ще одна прикмета: «Якщо ... пожвавилися й зацвірінчали під час тривалої негоди, то можна чекати на хорошу погоду». 18. «Осінь – це коли ... шукають їжу, щоб поглядшати на зиму, а для людей – це час, коли вони шукають кого-небудь, щоб спати разом в холодну ніч» (Меір Шалев). 19. «Яка ... повсюди неповторна! В осінній лісі казка оживає! По гілці скаче білочка проворна, А жовте листя стежечку хова!» (Н. Красоткіна). 20. «Добре що є ..., вона ніжно і акуратно готує нас до холодів. Час роздумів, рук в кишенях, глінтвейну вечорами і приємної меланхолії» (Ельчин Сафарлі). 23. «Щоб відбити в мене ... сумувати восени, треба грізно вдарити по столу путівкою на Мальдіви» (NN). 24. «Це вже осінь, тай що казати, Якби добре у ній не було, Все частіше спішиш до хати, Де є ..., тиша й тепло» (Н. Красоткіна). 25. «Осінь – ... із палітрою пишною Тихо в небі кружляє, Осипає красою розкішною. Там розсипа вона роси срблясті, Там тумани розливає, Ліс одягає у шати барвисті» (М. Рильський). 27. Народна прикмета: «... на мишці комп'ютера мерзне – настала осінь». 30. «Додолю ... багрянний опадає, Вкриває землю, наче жовтий сніг. Хай кожному ця осінь нагадає, Моменти із життя, що так беріг!» (Л. Степанишина). 31. «Облітають квіти, обриває ... Пелюстки печальні в синій тишині. По садах пустинних їде гордовито Осінь жовтокоса на баскім коні» (В. Сосюра). 32. Медоносна рослина, яка квітує в період із серпня до кінця жовтня і пов'язана з назвою першого місяця осені. 35. «Осінь – пора року, коли люди повинні зігрівати один одного своїми словами, своїми почуттями, своїми губами. І тоді ніякі ... не страшні» (Синтія Барнет). 36. «Осінній день, осінній день, осінній! О синій день, о синій день, о синій! Осанна осені, о сум! ..., Невже це осінь, осінь, о! – та сама!» (Л. Костенко).

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. «А вже осінь прийшла у мій ..., Цвіт кохання замів листопад, Хоч багато барвистих одяг, А того, що було не вернеш!» (із пісні Іво Бобула). 2. «Осінні ранки чарівні, що й годі. Повсюди тиша, спокій, ... Краса для серця мила у природі. Ще кожна днина тепла і ясна» (Н. Красоткіна). 3. Прислів'я: «Листопад зимі ... відчиняє». 4. «Прийміть цю осінь, як найкраще свято, Яке ... в рік проходить по землі! Щоб ви не мали часу сумувати, І відпустили всі свої жалі!» (таїра). 7. «Вишиває осінь на канві зеленій золоті квітки. ... оживають, із дерев спадають жовті нагідки» (О. Олесь). 8. «Осінній ... – сонце і свіже повітря, птахи і спокій, кінець року і початок дня» (Террі Пійем). 11. «Красива осінь вишиває ... – Червоним, жовтим, срібним, золотим. А листя просить: – Виший нас зеленим! Ми ще побудем, ще не облетим» (Л. Костенко). 14. «Прийшла вже знов пора і листя обпада. І журавлі летять в далеку даль.

Щоб бути лікарем, як Хаус, потрібні знання та сарказм. А для роботи в наших поліклініках достатньо лише сарказму.

Якщо жінка вирішила не розповідати секрет, то вона доти не заспокоїться, доки не розповість.

Шлюб – це коли чоловік перестає купувати квіти та починає купувати овочі.

О д н о г о разу з метою боротьби з пияцтвом серед євреїв рабини оголосили, що підняття склянки є недозвеною у суботній день роботою. Так з'явилася соломинка для напоїв.

Знання математики – це коли ти розумієш, що яйця, які виглядають на 10% вищими, але коштують на 15% дорожче, купувати вигідніше, бо за обсягом вони більші на 33%.

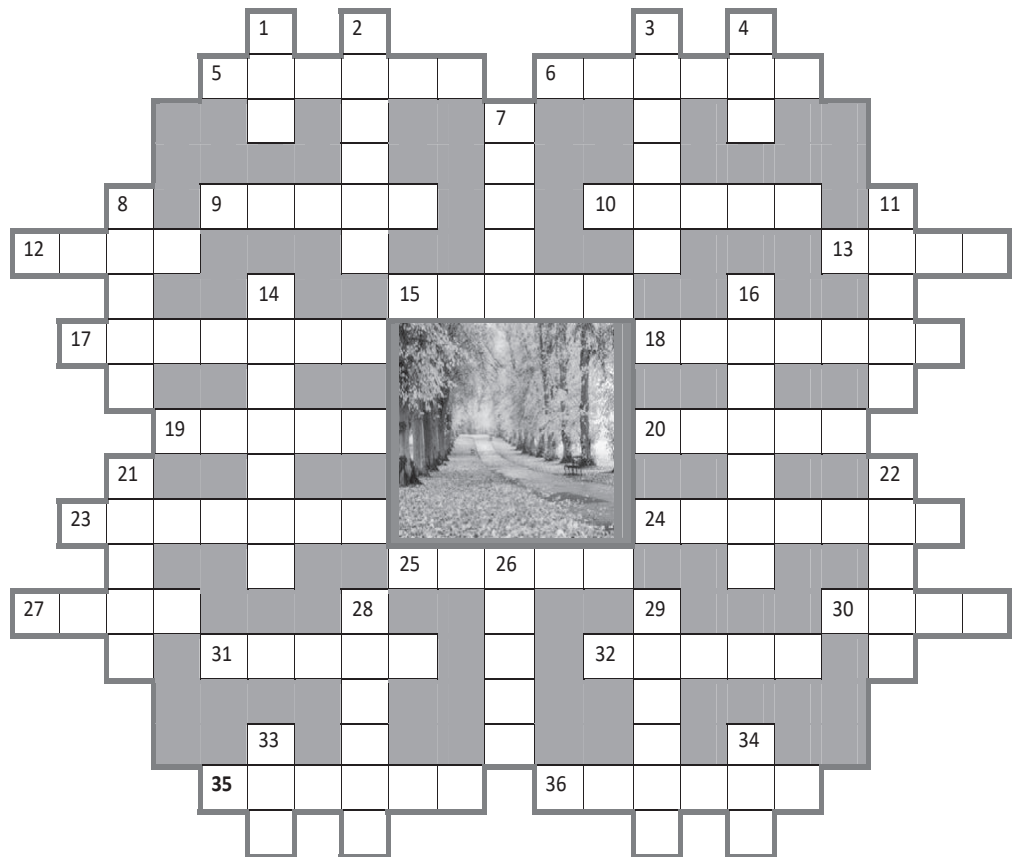
– На світлофорах я не відрізняю зелений від червоного.
– Ти що, дальтонік?
– Велосипедист.

Фінансова грамотність – це коли розумієш, що якщо абонемент у фіт-нес на місяць коштує 200 гривень, а на рік – 1000 гривень, то вигідніше не брати його взагалі.

– Як ви здогадалися, що затриманий – злодій?
– По шапці.
– Вона на ньому що, горіла?
– Ні, на ньому була моя шапка.

Вчені встановили, що людина зберігає непогану працездатність до 96 років. Спонсор досліджень – Пенсійний фонд.

КРОСВОРД "ДЕЩО ПРО ОСІНЬ"

І скрізь нове ..., яскраве, золоте, А все одно на серці в нас печаль» (із пісні КАЗКА). 16. «Падають холодні роси, Тільки нас обох чарує, Свіглу ... нам дарує Золотиста осінь» З пісні Д. Гнатюка). 21. «Чарівна осінь ніби ..., І дивовижні кольори. Тепленьке сонечко ласкає, Небесна синява згори» (Н. Красоткіна). 22. Перший ... осені – просто щастя після спекотного і жаркого літа» (Шарлін Харріс). 26. «Осінь настає, ... опадає. Стелиться дорога в тихий гай, Милій від'їжджає, мене покидає, І говорить стиха: – Почекай» (з пісні). 28. «Осінь – заспокоєний ... спокою, коли ми насолоджуємося кількома цінними місяцями стабільної роботи, відпочинку та ігор» (Марк Батлер). 29. «... осінній, як же все красиво! Прозоре небо, наче срібний дзвін! Я вам дарую трішки позитиву, Я думаю незайвим буде він! (таїра). 33. «Коли осінь плаче, завжди йде ...» (NN). 34. «Гарні ..., ласкаве диво, Осінь тепла, золота! Кольорове і красиве листя тихо політа» (з пісні).

Підготував Мар'ян Слоцький

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA 65312378000026004246173001 у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 312378, код ЄДРПОУ 25439910.
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1500 екз. Замовлення № 1913.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів.
• Редакція залишає за собою право редагувати матеріали.
• Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами.
• Периодичний індекс газети "Ужгород" для індивідуальних передплатників – 41807, для юридичних осіб – 01807.